

Západočeská univerzita v Plzni

**Fakulta pedagogická
Katedra hudební kultury**

HODNOCENÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

(vypracovává vedoucí práce)

Student/ka:	Adéla JURNEČKOVÁ
Studijní program:	B7507 Specializace v pedagogice
Studijní obor:	Hudba se zaměřením na vzdělávání
Téma bakalářské práce:	Hudební výchova a tvořivost
Vedoucí práce:	Doc. PaedDr. Marie Slavíková, CSc.
Oponent práce:	Mgr. Vít Aschenbrenner, Ph.D.
Akademický rok:	2017/18

Koncepce práce a její struktura:

Bakalářská práce Adély Jurnečkové je psána na téma *Hudební výchova a tvořivost*. Autorka si klade za cíl objasnit významné pedagogické myšlenky pěti vybraných osobností pedagogů z různých historických období z hlediska tvořivosti, zejména hudební (s. 2) a nastínit možnosti využití těchto myšlenek v aktuálním životě a v současné školní praxi.

Bakalářská práce má rozsah 38 stran včetně úvodu a závěru. Obsahuje resumé, seznam literatury a pramenů a přílohy. Text práce je logicky rozčleněn do čtyř hlavních kapitol s řadou podkapitol.

V 1. kapitole se autorka pokouší definovat tvořivost a přiblížit různé významy pojmu. Přihlíží pak též k tvořivosti hudební a k dětské hudební tvořivosti. Kap. 2 přibližuje a charakterizuje pedagogickou činnost pěti významných osobností z dějin naší hudební výchovy, které si autorka vybrala jako inspirativní osobnosti s přínosem naší hudební pedagogice. Pojednává o J. A. Komenském, J. J. Rybovi, F. Krchovi a Domě dětství v Krnsku, o C. Orffovi a ze současníků – o Pavlu Jurkovičovi. V kapitole 3 shrnuje některé pedagogické aspekty hudební tvořivosti, a to z pohledu školských dokumentů. V kap. 4 pak autorka přibližuje své osobní zážitky a zkušenosti jako frekventantky hudebního kurzu Rodina zpívá, hraje a tancuje. Zde shrnuje i některé praktické postřehy a podněty k hudební tvořivosti ve škole. V příloze pak uvádí některé didaktické materiály z kurzu.

Obsahová stránka:

V prvních třech kapitolách autorka čerpá z četných titulů odborné literatury. U definování a objasňování pojmu „tvořivost“ si správně všímá dvou různých hlavních pohledů na význam pojmu: tvořivost jako jedna ze schopností osobnosti, tedy pojem z oblasti psychologie, a naproti tomu zaznamenala v literatuře též tvořivost pedagogickou, uplatňující se u zkušených učitelů. Tato druhá forma tvořivosti patří do oblasti metodologie, opírá se případně o poznatky z pedagogické psychologie. Tato skutečnost zůstala v bakalářské práci nepojmenována, více méně nepovšimnuta, autorka nachází pouze jednu obecně pojatou „tvořivost“. Poznatky o hudební tvořivosti a její specifikaci mohly být podrobněji rozvedeny, ať na bázi psychologické, nebo pedagogické; užité publikace (Sedlák, Váňová, aj.) k tomu obsahují dostatek materiálu.

Ve 2. kapitole není příliš přesvědčivě prokázán vliv pedagogických myšlenek historických osobností hudebních pedagogů na formování tvořivých principů v současné hudební pedagogice. Je třeba si uvědomit, že pojem tvořivost je poměrně nový, jeho vznik v souvislosti s hudební tvořivostí žáků ve vyučování bychom mohli datovat na začátek 20. století a později. U starších pedagogů bychom spíše mohli hovořit o inspirativnosti jejich pedagogických myšlenek a o výborném vedení žáků směrem k výuce instrumentálních dovedností a zpěvu, pro duchovní účely. Tvořivost je spojována až s psychologizujícími přístupy k výchově a vzdělávání, přibližně datováno od počátku 20. století.

V kap. 3 autorka stručně pojednala o hudebních činnostech ve škole, podle učebnice a metodické příručky k hudební výchově objasnila částečně i metodické prvky problematiky tvořivosti. V popisu hudebního kurzu Rodina zpívá, hraje a tancuje (kap. 4) vyzdvihla osobnost Pavla Jurkoviče jako příkladného učitele a skladatele písní pro děti. Její hodnocení kurzu je věcně správné, dobře chápe motivační i odborně vzdělávací význam kurzu pro učitelskou praxi pedagogů a potřebnost podobných kurzů pro pedagogickou obec.

Jazyková stránka:

Vcelku v pořádku. Několikrát psáno „orffovský“ s velkým O (s. 35, 37, 38, aj.).

Formální stránka:

Zde je několik chyb. U poznámkového aparátu je nejednotné psaní názvů prací – někdy kurzívou, někdy bez, někdy s tečkou za jménem, někdy s dvojtečkou. Citace v textu se píše kurzívou, zde někde psáno kurzívou, někde bez ní. Publikace Sedláka – Váňové je několikrát užita v poznámkovém aparátu, ale není uvedena v seznamu použité literatury.

Hodnocení aktivity studenta při zpracování kvalifikační práce:

Zpočátku byla studentka aktivní, avšak většina práce vznikala až v posledním měsíci před odevzdáním, což se odrazilo v kvalitě obsahu práce.

Hodnocení:

Doporučuji bakalářskou práci k obhajobě a navrhuji klasifikovat **velmi dobře**.

V Plzni dne 22. 5. 2018

